

U S T A W A

z dnia 29 lipca 1919 roku

o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/1920.

Art. 1. Prawo handlu pszenicą, żytem, jęczmieniem, owsem i przetworami tych zbóż oraz ich przewóz kolejami i statkami przysługuje wyłącznie Rządowi. Handel innymi ziemiopłodami wewnątrz Państwa jest wolny. Przeróbka ziemniaków i handel przetworami ziemniaczanymi podlega przepisom zawartym w art. 6 niniejszej ustawy.

Art. 2. Przy Ministerstwie Aproprowizacji powstaje jako stały organ doradczy Państwowa Rada Aproprowizacyjna, składająca się z 30 członków, w tem 10 posłów sejmowych, 10 przedstawicieli wielkich miast i ośrodków przemysłowych i 10 przedstawicieli zrzeszeń rolniczych.

Posłów wyznacza Sejm, zaś resztę powołuje Rada Ministrów na wniosek Ministra Aproprowizacji.

W całej Państwowej Radzie Aproprowizacyjnej połowę głosów winni mieć przedstawiciele wytwórców, drugą przedstawiciele spożywców.

Przewodniczącym Państwowej Rady Apropowizacyjnej jest z urzędu Minister Apropowizacji.

Art. 3. Całokształtem spraw apropowizacyjnych w obrębie powiatów kierują organy samorządu lokalnego za pośrednictwem wybranych w tym celu komisji apropowizacyjnych: powiatowych, miejskich i gminnych.

Przewodniczącym każdej z tych komisji jest naczelnik odnośnego samorządowego organu lub osoba przez niego wyznaczona.

Zadaniem komisji apropowizacyjnych będzie dla obszaru każdej z nich:

- a) regulowanie wyżywienia ludności miejskiej i bezrolnej, w szczególności, w granicach normy przez Ministerstwo Apropowizacji ustalonej, racjonowanie przetworów zboża, udzielanie zezwoleń przewozowych i zezwoleń dla spożywców na zakup drobnych ilości zboża na własną potrzebę wprost u wytwórcy oraz pozwoleń wymiany i zakupu zboża na zasiew;
- b) kontrola organizacji upoważnionych do handlu zbożem i jego przetworami, tudzież oznaczenie cen tych przetworów, chleba i innych artykułów spożywczych — według norm przez Ministerstwo Apropowizacji ustalonych;
- c) nadzór nad rozdziałem artykułów pierwszej potrzeby i środków potrzebnych dla produkcji rolnej pomiędzy rolników.

Skład komisji i sposób urzędowania określi osobna instrukcja, którą wyda Minister Apropowizacji.

Art. 4. Wykonanie uprawnień nadanych Ministerstwu Apropowizacji art. 1-ym tudzież obowiązku ułatwień w nabywaniu przez rolników i ludność bezrolną artykułów pierwszej potrzeby i środków, niezbędnych dla produkcji rolniczej, powierza ono w pierwszym rzędzie władzom samorządnym, organizacjom rolniczym i społecznym na warunkach przez Ministerstwo określonych, udzielając im w razie potrzeby odpowiednich kredytów — w drugim rzędzie wykonać może Ministerstwo Apropowizacji te uprawnienia i obowiązki powyższy przez własne organizacje handlowe.

Te artykuły pierwszej potrzeby i środki produkcji, które Ministerstwo Apropowizacji posiada lub w przyszłości nabędzie, winno oddać powyższym instytucjom, w celu rozsprzedania miejscowej ludności.

Art. 4a. Rządowi, względnie Ministerstwu Apropowizacji, w porozumieniu z Państwową Radą Apropowizacyjną przysługuje prawo naznaczenia terminu dostawy do monopolu następujących ilości zboża: rolnikom, posiadającym od 10 do 30 morgów — nie więcej niż 25 kgr. z morga polskiego ziemi ornej; posiadającym 30—100 morgów — nie więcej niż 75 kgr. z morga ziemi ornej; posiadającym ponad 100 morgów — nie więcej niż 150 kgr. z morga ziemi ornej.

Dla producentów posiadających mniej niż 10 morgów termin dostawy oznaczony być nie może.

Art. 5. Ceny na zboże i przetwory zbożowe wymienione w art. 1 ustanawia Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Państwową Radą Apropowizacyjną. Ceny te muszą pokrywać koszty produkcji w odpowiednim ustosunkowaniu do cen artykułów pierwszej potrzeby.

Art. 6. Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Państwową Radą Apropowizacyjną wydaje pozwolenie na przerób ziemniaków w zakładach przemysłowych, określając ilości ziemniaków, jakie mogą uleść przeróbce w każdym zakładzie przemysłowym. W kampanji r. 1919/1920 Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Państwową Radą Apropowizacyjną wyda po-

zwolnienie na uruchomienie nielicznej ilości gorzelní dla dostarczenia spirytusu na cele techniczne. Produkcja fabryk przetworów ziemniaczanych, z wyjątkiem gorzelní, jest zajęta na rzecz Ministerstwa Apropowizacji.

Art. 7. Wywóz zboża i ziemniaków, tudzież przetworów żywnościowych, z nich uzyskanych, poza granice państwa jest zakazany.

Zezwolenia w wyjątkowych wypadkach udzielają właściwe organa państwowe po wysłuchaniu zdania Ministerstwa Apropowizacji i Państwowej Rady Apropowizacyjnej.

W razie zgodnego sprzeciwu obu tych czynników zezwolenie na wywóz nie może być udzielone.

Art. 8. Naczeiny nadzór nad działalnością władz i organizacji pracujących wedle art. 3 i 4 tej ustawy przysługuje Ministrowi Apropowizacji, który ma prawo wydawania po wysłuchaniu zdania Państwowej Rady Apropowizacyjnej, w granicach nakreślonych postanowieniami niniejszej ustawy, wszelkich rozporządzeń, zapewniających ludności możliwie najlepsze wyżywienie i zaopatrzenie w artykuły koniecznej potrzeby i środki potrzebne dla produkcji rolniczej.

Art. 9. Karze aresztu od dni 14 do miesiący sześciu lub grzywnie od 100 do 100.000 mk. względnie—150 do 150.000 kor. ulegnie, kto wbrew przepisom tej ustawy lub rozporządzeniom wydanym przez Ministra Apropowizacji na mocy upoważnienia, zawartego w art. 8:

- 1) sprzeda lub w inny sposób odstąpi zboże albo przetwory zbożowe i ziemniaczane (art. 6) osobom lub organizacjom do handlu takiego w myśl tej ustawy nie uprawnionym;
- 2) nie mając uprawnienia do zakupu zboża, przetworów zbożowych i ziemniaczanych zakupuje je lub w inny sposób dla handlu nabywa;
- 3) ilości zboża nałożonych w myśl art. 4a w terminie mu naznaczonym nie odstawia bez uzasadnionej przyczyny;
- 4) kupuje i gromadzi dla własnego użytku zapasy zboża lub jego przetworów ponad potrzebę;
- 5) za zboże lub jego przetwory i za artykuły pierwszej potrzeby, tudzież środki niezbędne dla produkcji rolnej pobiera w pieniądzech lub innych korzyściach cenę wyższą ponad ustanowioną przez powołane do tego władze;
- 6) bez upoważnienia wystawionego przez kompetentną władzę przewozi zboże lub jego przetwory statkami lub kolejami.

Tej samej karze podlega każdy, kto pośrednio lub bezpośrednio do popełnienia czynu przestępnego pomaga, w nim współdziała, do jego spełnienia doradza.

Usiłowanie będzie karane.

Obie powyższe kary można nałożyć łącznie.

W razie nielegalnego przewozu, sprzedaży, kupna lub przekroczenia cen obowiązujących winna być prócz przewidzianych powyżej kar zarządzoną konfiskata towaru.

Ukaranie wedle tej ustawy nie przesądza ukaraniu za ten sam czyn, o ile on mieści w sobie znamiona czynu w innych ustawach karą surowszą zagrożonego.

Do przeprowadzenia postępowania karnego i wydania orzeczeń powołane są w prawidłowym toku instancji organy Ministerstwa Apropowizacji, które przed rozstrzygnięciem muszą wysłuchać opinii właściwej Komisji Apropowizacyjnej.

Art. 10. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą z chwilą ogłoszenia jej w Dzienniku Praw Państwa Polskiego.

Art. 11. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Apropowizacji w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów:

w z. *S. Wojciechowski*

Minister Apropowizacji:

Antoni Minkiewicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki